

Det takker jeg for, det betyder, at man vil arbejde for en boligbeskatning.

Kl. 11:26

Formanden :

Så er det ordføreren.

Kl. 11:26

John Dyrby Paulsen (S):

Det er en gang vrøvl. Vi har sagt lige nøjagtig det modsatte, nemlig at det, der er vigtigt for os, er, at det er socialt bæredygtigt, at der er en ordentlig social profil, og at det er vigtigt, at der ikke er nogen, der bliver tvunget fra hus og hjem, og det ved Venstre udmærket. Det er vores grundfilosofi, det er vores grundholdning. Derfor er det dér en gang vrøvlesnak, man forsøger at skyde os i skoene. Den skattereform, der kommer i det her land, vil selvfølgelig være socialt afbalanceret også for boligejerne. Det er noget vrøvl at sige noget andet.

Kl. 11:27

Formanden :

Er der markeringer, som jeg har overset? Det er der ikke. Tak til hr. John Dyrby Paulsen. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Kl. 11:27

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Mandag i sidste uge indgik Dansk Folkeparti og regeringen en skatteaftale. Det gjorde vi efter et forløb, som næppe vil gå over i historien for det kunstneriske indtryk. Tværtimod har der været tale om en ret besværlig proces, hvis lige vist ikke er set på denne side af 2001.

Regeringen spillede den 21. august ud med et efter Dansk Folkepartis mening socialt skævt forslag. Det var derfor med en ambition om at få afbalanceret forslaget og bredt lettelserne i skatten på arbejde ud til folk med almindelige indkomster, at vi gik ind i forhandlingerne med regeringen. Det må vi sige er lykkedes, og forslaget har fået en langt bedre social profil. Især har fjernelsen af lettelserne i topskatten og forhøjelsen af bundfradraget givet væsentlige forbedringer, som nu gør, at ganske almindelige lønmodtagere som f.eks. lærere og politibetjente har gavn af lettelserne i skatten på arbejde. Så når alle mellemregningerne lægges til side og kun resultatet beskues, må vi sige, at vi faktisk er ret godt tilfredse med det.

Aftalen indeholder mere konkret, at grænsen for betaling af mellemskat rykkes op til at være den samme som for topskat. Dermed slipper 575.000 danskere for at betale mellemskat, og samtidig næsten fordobles beskæftigelsesfradraget

fra 2,5 pct. til 4,25 pct., så det maksimale fradrag kommer til at udgøre godt 13.000 kr.

Disse to initiativer har til formål at øge udbuddet af arbejdskraft, som arbejdsmarkedet har så hårdt brug for. Især forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget er målrettet at gøre gevinsten ved at skifte tilværelsen som ledig ud med et fast arbejde større.

For at også mennesker, der befinder sig mere permanent uden for arbejdsmarkedet, skal få gavn af skatteomlægningen, er det aftalt, at bundfradraget over 2 år skal hæves med ekstra 1.000 kr., og at overførselsindkomsterne ekstraordinært reguleres op med 0,6 pct. i 2008. Endelig er det også aftalt, at antallet af topskatteydere ikke må stige i forhold til niveauet her i 2007.

Alle disse fornuftige initiativer er fuldt ud finansieret ved hjælp af to forskellige elementer. Det ene element er, at man indekserer energiavgifterne, så de fremover stiger med den almindelige prisudvikling. Dermed holder afgifterne blot deres reelle værdi fremover og bliver ikke længere udhulet af prisudviklingen. Det skal hertil siges, at da alle parter bag den her aftale jo er enige om at overholde skattestoppet, kan provenuet herfra kun bruges til at sænke en anden skat. Og det er også det, der gøres her.

Det ligger alle aftaleparter stærkt på sinde, at skattestoppet bliver overholdt, netop fordi det giver den tryghed, at folk ved, hvad der venter, også til næste år, så de kan planlægge deres økonomi og altså ikke skal udsættes for den utryghed, det giver, at der kan komme en skattestigning rundt om hjørnet, hvilket andre partier her advarer om at de vil indføre.

Det andet element, som finansierer den her aftale, stammer helt tilbage fra 1993, hvor Nyrupregeringen indførte arbejdsmarkedsbidraget på 8 pct. Ved den lejlighed lovede man borgerne, at hvis der på et tidspunkt på grund af lav arbejdsløshed blev overskud i Arbejdsmarkedsfonden, skulle overskuddet føres tilbage til borgerne, ved at arbejdsmarkedsbidraget sænkes tilsvarende.

I dag står vi så i den lykkelige situation, at arbejdsløsheden er historisk lav, og at der er overskud i Arbejdsmarkedsfonden. Det er vi glade for, og dermed skal løftet, som den daværende regering afgav i 1993, selvfølgelig indfris. Det har vi sammen med regeringen så valgt at gøre på en socialt set lidt bedre måde, end Nyrupregeringen havde tænkt det. I stedet for at sænke arbejdsmarkedsbidraget med ½ pct., så at alle - rige som fattige - blot sparer ½ pct. i skat, synes